

Ο Μακαρισμός της Θεοτόκου

/ Γνώμες

Σε κάθε γιορτή της Παναγίας διαβάζεται το Ευαγγέλιο για τις δύο αδελφές, Μάρθα και Μαρία, που φιλοξένησαν κάποτε τον Χριστό. Η Μάρθα είχε καταπιαστεί με την ετοιμασία του φαγητού, ενώ η Μαρία καθόταν και άκουε τον Χριστό. Στο παράπονο της Μάρθας για την απραξία της Μαρίας, ο Χριστός απάντησε ότι η Μαρία διάλεξε το σωστό και έκανε αυτό που ήταν πιο αναγκαίο από όλα. Άκουε τον λόγο του Θεού.

• *Του π. Δημητρίου Μπόκου*

Μετά από αυτό και άλλα παρόμοια περιστατικά, μια γυναίκα από το πλήθος που άκουε τον Χριστό, μακάρισε τη μητέρα που τον κυοφόρησε στην κοιλιά της και τον

θήλασε στο στήθος της, δηλαδή την Παναγία (Απόδοση Κοιμήσεως Θεοτόκου).

Ήδη ο Γαβριήλ είναι ο πρώτος που εξυμνεί και μακαρίζει την Παναγία κατά τη στιγμή του Ευαγγελισμού. «Χαίρε, Κεχαριτωμένη, ο Κύριος μετά σου. Ευλογημένη συ εν γυναιξίν».

Αμέσως μετά η Ελισάβετ, στον έκτο μήνα κυοφορίας του Προδρόμου, επαναλαμβάνει τα ίδια λόγια. «Ευλογημένη συ εν γυναιξί και ευλογημένος ο καρπός της κοιλίας σου». Είσαι μακάρια, ευτυχισμένη, γιατί πίστεψες ότι θα εκπληρωθούν όσα ειπώθηκαν για σένα από τον Κύριο.

Και η Παναγία απάντησε: Ναι, πράγματι χαίρομαι πάρα πολύ για όλα αυτά. «Ιδού γαρ από του νυν μακαριούσι με πάσαι αι γενεαί». Προφητεύει ότι θα είναι η πιο ευτυχισμένη γυναίκα του κόσμου και θα την καλοτυχίζουν όλες οι ανθρώπινες γενιές. Πράγμα που όντως συμβαίνει, χιλιάδες χρόνια τώρα, μια και όλοι επαναλαμβάνουμε τα λόγια της άγνωστης γυναίκας: «Μακαρία η γαστήρ η χωρήσασα Χριστόν».

Και ο Χριστός; Πώς στέκεται απέναντι στη Μητέρα του; «Υιοπρεπώς». Επί γης την έχει παντού και πάντα δίπλα του, μαζί του. Την αξιώνει να δει πρώτη από όλους την Ανάστασή του, να τον υποδεχθεί λαμπρό, αναστημένο, ένδοξο. Και τη συνδοξάζει κατά την πάνσεπτη Κοίμησή της, παραλαμβάνοντας στον ουρανό την παναγία ψυχή της «ταϊς αγίαις αυτού χερσί», αλλά και το «θεοδόχον σώμα» της μετά από τρεις ημέρες, αποδίδοντας πάντα «το σέβας τη εμψύχω κιβωτώ».

Μα ο Χριστός έκανε και κάτι περισσότερο ακόμα, για χάρη μας. Όταν η γυναίκα από το πλήθος μακάρισε τη Μητέρα του, ο Χριστός της είπε: Δεν έχεις άδικο. Έτσι ακριβώς είναι, όπως το λες. Αλλά κι εσύ μπορείς να είσαι εξ ίσου καλότυχη με τη Μητέρα μου. Πώς; Αν ακούς τον λόγο του Θεού και τον τηρείς. Και κάθε άνθρωπος που θα το κάνει αυτό, θα είναι μακάριος σαν τη Μητέρα μου.

Ο Χριστός συμφωνεί ότι η Μητέρα του είναι όντως καλότυχη, μακάρια. Μα όχι μόνο επειδή τον γέννησε. Αλλά επειδή άκουε τον λόγο του Θεού και τον τηρούσε πάντα προσεκτικά, «συμβάλλουσα εν τη καρδιά αυτής». Είχε γεννήσει τον Χριστό στην καρδιά της, προτού τον κυοφορήσει στην κοιλιά της. Τον γέννησε κατά σάρκα, γιατί συγγένεψε μαζί του πρώτα εξόχως κατά πνεύμα.

Και όταν κάποτε η Μητέρα του και τα (νομιζόμενα ως) αδέλφια του (παιδιά του Ιωσήφ) τον αναζήτησαν, και λόγω του πλήθους δεν μπορούσαν να τον πλησιάσουν, ο Χριστός είπε το συγκλονιστικό: Για ποια μητέρα και αδέλφια μου μιλάτε; Μα εσείς όλοι που με ακούτε, είστε η μητέρα μου και τα αδέλφια μου. Κάθε άνθρωπος που κάνει το θέλημα του Θεού, είναι αδελφός μου και αδελφή μου και μητέρα μου,

γιατί μου επιτρέπει να γεννηθώ στην καρδιά του.

Δεν είναι η σαρκική συγγένεια το πρώτιστο που μετράει. Στην Παναγία βέβαια συνέβη διπλό το θαύμασιο.

Γι' αυτό και εξαιρέτως η Παναγία είναι η μόνη που μακαρίζεται διττώς, για την απόλυτα μοναδική,κατά σάρκα και κατά πνεύμα,συγγένεια μαζί του.